



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 359/04-37

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. februára 2005 v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a zo sudcov Juraja Babjaka a Eduarda Báránaya prerokoval sťažnosť Miloslava Čierneho, bytom R., zastúpeného advokátom JUDr. M. S., Advokátska kancelária, K., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. D 703/1995 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Miloslava Čierneho na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. D 703/1995 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. D 703/1995 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietáhov.

3. Miloslavovi Čiernemu p r i z n á v a primerané finančné zadostučinenie vo výške 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Martin p o v i n n ý zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Martin je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia Miloslava Čierneho advokátovi JUDr. M. S., Advokátska kancelária, K., v sume 11 063 Sk (slovom jedenásťtisícšesťdesiattri slovenských korún) na jeho účet do pätnástich dní od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Sťažnosti Miloslava Čierneho vo zvyšnej časti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. októbra 2004 doručená sťažnosť, ktorá bola doplnená 2. decembra 2004, Miloslava Čierneho, bytom R. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. S., Advokátska kancelária, K., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Martin (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. D 703/1995.

Sťažovateľ uviedol, že 15. mája 1995 sa začalo na okresnom súde dedičské konanie pod sp. zn. D 703/1995, keď súd uvedeného dňa vydal poverenie notárovi JUDr. M. D. ako súdnemu komisárovi. Vo veci do podania sťažnosti ani notár, ani okresný súd nerozhodli, pričom sťažovateľ sa domnieva, že nečinnosťou uvedeného notára dochádza k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu jeho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy. Sťažovateľ v konaní opakovane z uvedených dôvodov žiadal o zmenu notára 23. mája 1997, 3. mája 2000, 8. júla 2002, 21. mája 2003, 17. novembra 2003 a 17. februára 2004. Od svojho poverenia súdny komisár 6. júna 1995 spísal zápisnicu o predbežnom zisťovaní majetku patriaceho do dedičstva so sťažovateľom. Dňa 3. júla 1995 súdny komisár požiadal príslušný kataster nehnuteľností o lustrovanie nehnuteľného majetku poručiťky. Pojednávanie uskutočnil súdny komisár 30. novembra 1995 a toto odročil za účelom zistenia vlastníctva a uzavretia dohody o vyporiadaní nehnuteľností v k. ú. R. vedených na

LV č. 46 parc. č. 8/2 a parc. č. 9. V odročenom pojednávaní súdny komisár pokračoval 24. januára 1996. Toto pojednávanie odročil na neurčito. Ďalší termín pojednávania sa uskutočnil s odstupom jedného roka 16. mája 1997. Na základe žiadosti sťažovateľa o zmenu súdneho komisára okresný súd 30. apríla 1998 uznesením sp. zn. D 703/1995 súdneho komisára nevytlúčil. Dňa 15. mája 2000 po opätovných sťažnostiach sťažovateľa sa uskutočnilo pojednávanie vo veci a po opakovanej žiadosti 4. júla 2001 okresný súd súdneho komisára z konania nevytlúčil. Spis bol opätovne vrátený súdnemu komisárovi 20. februára 2002, ktorý 13. marca 2002 v konaní pokračoval ďalším zisťovaním majetku poručiťky v poľnohospodárskych družstvách, a to v Žabokrekochoch, Blatnici a Necpaloch. Dňa 6. júna 2002 sa uskutočnilo dedičské pojednávanie, na ktoré sa nedostavil Ing. J. Č. Toto pojednávanie bolo odročené a ďalší termín bol vytýčený na 6. marec 2003. Dňa 13. marca 2003 si súdny komisár vyžiadal z Katastrálneho úradu – Správy katastra v Martine (ďalej len „kataster“) výpisy z listov vlastníctva na meno poručiťky. Tieto mu boli vyhotovené 10. júna 2003. Preskúmaním postupu súdneho komisára v konaní možno konštatovať, že k priet'ahom v konaní došlo aj pričinením samotného komisára, a to v období od 24. januára 1996 do 16. mája 1997, od mája 1998 do mája 2000, keď tento vôbec vo veci nekonal.

Podľa názoru sťažovateľa priet'ahy vznikli aj priamo nekonaním okresného súdu, v ktorého postupe vidí porušenie svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy.

Sťažovateľ súhlasil s upustením od ústneho prejednávania veci.

Na základe vyššie uvedeného sťažovateľ žiada, aby ústavný súd rozhodol, že:

„1. Základné práva Miloslava Čierneho... podľa čl. 48 odst. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 odst. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. č. k. D 703/1995 porušené boli.

2. Okresnému súdu Martin sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. č. k. D 703/1995 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. *Miloslavovi Čiernemu... sa priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 500.000,- Sk..., ktoré je povinný Okresný súd Martin mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.*

4. *Okresný súd Martin je povinný nahradiť Miloslavovi Čiernemu trovy konania vo výške: 11.063,- Sk... na účet právneho zástupcu JUDr. M. S. ... a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“*

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie uznesením sp. zn. III. ÚS 359/04 z 1. decembra 2004 sa na základe výzvy ústavného súdu k sťažnosti vyjadrila predsedníčka okresného súdu, ktorá taktiež súhlasila s upustením od ústneho pojednania veci. Vo vyjadrení z 21. januára 2005 doručenom ústavnému súdu 4. februára 2005 uviedla podrobne úkony účastníkov a okresného súdu. Na základe predloženej chronológie úkonov a obsahu viacerých spisov Spr. (konanie o sťažnostiach) konštatovala, že sťažnosť sťažovateľa *„je čiastočne opodstatnená, a to čo do celkovej dĺžky konania“* na okresnom súde. Za neprimerane dlhé obdobie medzi jednotlivými úkonmi súdneho komisára je možné považovať obdobie od 24. januára 1996 do 16. mája 1997, od 16. mája 1997 do 1. augusta 1997, od 30. apríla 1998 do 15. mája 2000 a zo strany okresného súdu od 1. augusta 1997 do 30. apríla 1998, od 20. júna 2000 do 4. júla 2001 a od 27. novembra 2001 do 20. februára 2002. Opätovne zdôraznila, že na vzniku prieťahov a právoplatnom neukončení veci sa výraznou mierou podieľajú i účastníci konania, najmä samotný sťažovateľ. Išlo o jeho opakovanú neúčast' na pojednávaniach a opakované podávanie právne irelevantných a nedôvodných návrhov na vylúčenie súdneho komisára. Rozhodovanie o týchto sťažnostiach a prešetrovanie postupu súdneho komisára zabralo značný časový úsek. Sťažovateľ taktiež sťažil postup v konaní tým, že včas nepreukázal tvrdenie o svojom vlastníctve nehnuteľností, ktoré mal zakúpiť v roku 1961 od svojich rodičov, a neposkytol dostatok súčinnosti tým, že viackrát bez relevantného dôvodu odmietol podpísať zápisnicu z pojednávania, resp. vyjadriť sa k dokazovaniu i k meritu veci. Plynulosť a rýchlosť postupu v konaní ovplyvnilo aj to, že podklady z katastra boli vyhodnotené po úprave v registroch katastra. Predsedníčka okresného súdu taktiež poukázala na rozpory medzi účastníkmi dedičského konania. Na základe týchto skutočností považuje požadovanú výšku finančného zadostučinenia v čiastke 500 000 Sk za neprimeranú. Pokiaľ bude ústavný súd

zvažovať priznanie primeraného finančného zadost'učinenia, ako primeraná sa jej javí čiastka nepresahujúca 15 000 Sk.

II.

Ústavný súd na základe s'ťažnosti s'ťažovateľa, jeho podrobného vyjadrenia, chronológie úkonov predsedníčky okresného súdu a najmä spisu sp. zn. D 703/1995 (Dnot 151/95) zistil nasledovný priebeh a stav konania:

Dňa 9. mája 1995 došlo okresnému súdu oznámenie o úmrtí poručiťky.

Dňa 15. mája 1995 okresný súd uznesením začal dedičské konanie.

Dňa 15. mája 1995 bol daný pokyn kancelárii na doručenie poverenia pre súdneho komisára JUDr. M. D.

Dňa 6. júna 1995 súdny komisár vykonal predbežné zisťovanie majetku za účasti dedičov.

Dňa 3. júla 1995 súdny komisár požiadal kataster o vyhotovenie podkladov o vlastníctve k nehnuteľnostiam v k. ú. R. a Žabokreky.

Dňa 10. augusta 1995 kataster vyhotovil výpisy z pozemkovej knihy.

Dňa 18. septembra 1995 kataster vyhotovil identifikáciu parciel a listy vlastníctva.

Dňa 30. novembra 1995 súdny komisár vykonal vo veci pojednávanie, na ktorom s'ťažovateľ tvrdil, že časť majetku prešla do jeho vlastníctva za života poručiťky.

Dňa 24. januára 1996 na pojednávaní súdny komisár uložil s'ťažovateľovi predložiť kúpnu zmluvu preukazujúcu jeho vlastníctvo k nehnuteľnosti, ktorá bola v tom čase stále vedená na poručiťku.

Dňa 16. mája 1997 súdny komisár nariadené pojednávanie odročil vzhľadom na námietku vznesenú s'ťažovateľom.

Dňa 27. mája 1997 došla okresnému súdu žiadosť s'ťažovateľa o zmenu súdneho komisára.

Dňa 1. augusta 1997 súdny komisár predložil okresnému súdu spis na rozhodnutie o s'ťažnosti.

Dňa 30. apríla 1998 okresný súd rozhodol o nevyhlúčení súdneho komisára. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 27. júla 1998.

Dňa 5. mája 2000 okresnému súdu došla žiadosť o zmenu súdneho komisára.

Dňa 15. mája 2000 sťažovateľ opätovne žiadal o zmenu súdneho komisára.

Dňa 15. mája 2000 súdny komisár nevykonal pojednávanie pre neúčast' sťažovateľa a Ing. J. Č.; ďalší účastník konania sa vyjadril, že sťažovateľ úmyselne marí konanie.

Dňa 20. júna 2000 bol spis predložený okresnému súdu na rozhodnutie o sťažnosti.

Dňa 6. marca 2001 bola okresnému súdu odstúpená sťažnosť (sťažovateľa) z Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“).

Dňa 4. júla 2001 okresný súd uznesením nevylúčil súdneho komisára.

Dňa 20. februára 2002 dal sudca pokyn predložiť spis súdnemu komisárovi. Uznesenie zo 4. júla 2001 nadobudlo právoplatnosť 26. januára 2002.

Dňa 13. marca 2002 súdny komisár požiadal Poľnohospodárske družstvo Žabokreky a Poľnohospodárske družstvo Blatnica o oznámenie členských podielov porúčiteľky.

Dňa 20. mája 2002 súdny komisár predložil svoje vyjadrenie pre Notársku komoru Slovenskej republiky (na základe sťažnosti sťažovateľa) a zároveň nariadil pojednávanie na 6. jún 2002.

Dňa 22. mája 2002 súdny komisár zisťoval členský podiel v Poľnohospodárskom družstve Necpaly.

Dňa 5. júna 2002 Poľnohospodárske družstvo Necpaly oznámilo požadované údaje.

Dňa 6. júna 2002 sa konalo pojednávanie, na ktorom sa dedičia opätovne obviňovali z predlžovania dedičského konania. Sťažovateľ odmietol podpísať zápisnicu a poskytnúť informácie bez prítomnosti zástupcu Notárskej komory Slovenskej republiky.

Dňa 8. júla 2002 sťažovateľ a Ing. J. Č. žiadali o odňatie dedičského konania poverenému súdnemu komisárovi.

Dňa 23. augusta 2002 bol spis predložený okresnému súdu.

Dňa 7. februára 2003 súdny komisár určil termín pojednávania na 6. marec 2003.

Dňa 6. marca 2003 bolo vykonané pojednávanie, na ktorom dedičia navrhli ako dôkaz vyžiadať od Urbárskeho spoločenstva Žabokreky doklady o rozsahu vlastníctva. Ing. J. Č. doložil darovaciu zmluvu z 10. apríla 1992.

Dňa 10. marca 2003 súdny komisár vyžiadal potvrdenie o výške majetkového podielu v Urbárskom spoločenstve Žabokreky.

Dňa 12. marca 2003 súdny komisár požiadal kataster o vyhotovenie listov vlastníctva nehnuteľností v k. ú. R. na meno poručiteľky po vykonaní úprav v katastri.

Dňa 22. mája 2003 sťažovateľ podal sťažnosť na prieťahy v konaní spolu so žiadosťou o odňatie veci súdnemu komisárovi.

Dňa 10. júna 2003 bol spis predložený na rozhodnutie o sťažnosti.

Dňa 9. júna 2003 sa súdny komisár vyjadril k sťažnosti.

Dňa 9. júla 2003 boli súdnemu komisárovi doručené výpisy z listov vlastníctva nehnuteľností v k. ú. R. na meno poručiteľky.

Dňa 30. júla 2003 súdny komisár odpovedal okresnému súdu na sťažnosť.

Dňa 12. augusta 2003 okresný súd nevyhlásil súdneho komisára z konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 5. septembra 2003.

Dňa 22. septembra 2003 okresný súd zaslal spis súdnemu komisárovi na ďalšie konanie.

Dňa 16. januára 2004 bol spis predložený okresnému súdu na vybavenie ďalšej sťažnosti.

Dňa 6. februára 2004 sa uskutočnilo pojednávanie za účasti všetkých dedičov s tým, že spis je na okresnom súde z dôvodu rozhodnutia o sťažnosti.

Dňa 23. apríla 2004 bolo nariadené pojednávanie na 17. máj 2004.

Dňa 17. mája 2004 na pojednávaní sa dedičia nedohodli na veku a ocenení nehnuteľností. Konanie bolo odročené s tým, že bude ustanovený znalec z odboru stavebníctva a oceňovania nehnuteľností.

Dňa 16. júna 2004 okresný súd požiadal o predloženie spisu na vybavenie sťažnosti odstúpenej z ministerstva spravodlivosti.

Dňa 8. júla 2004 sa súdny komisár vyjadril k obsahu sťažnosti.

Dňa 9. decembra 2004 súdny komisár nariadil pojednávanie na 13. január 2005.

Dňa 13. januára 2005 sa konalo pojednávanie, na ktorom súdny komisár vykonal súpis majetku (aktív aj pasív) a zároveň poučil účastníkov, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu medzi nimi, nebudú prejednané.

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu alebo iného orgánu verejnej moci. Len prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby neodstráni a nemôže odstrániť. Až právoplatným rozhodnutím, bez ohľadu na to, či vyznie v prospech alebo neprospech účastníka, sa vytvára právna istota. Preto na naplnenie ústavného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby všeobecný súd iba o veci konal a nerozhodol ju s účinkami právoplatnosti svojho meritórneho rozhodnutia (IV. ÚS 224/04).

Základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sa naplní, ako to vo svojich rozhodnutiach konštantne uvádza ústavný súd, až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty ohľadom svojich práv (napr. II. ÚS 29/95, I. ÚS 89/99 a iné).

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietáhom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (napr. II. ÚS 74/97, II. ÚS 813/00 a iné) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníkov súdneho konania a postup samotného súdu.

V posudzovanej veci sú spoločne hodnotené postupy súdneho komisára a okresného súdu, pretože podľa ustanovenia § 38 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku úkony súdneho komisára sú úkonmi súdu.

Pokiaľ ide o prvé hľadisko, je potrebné uviesť, že ide o bežnú agendu dedičského konania, ku ktorej sú právne postupy a judikatúra štandardné. Pokiaľ ide o faktickú zložitost', v posudzovanej veci vznikol spor o niektoré objekty, pričom sťažovateľ namietal, že sú jeho vlastníctvom. Súdny komisár až po deviatich rokoch konania (17. mája 2004) odročil pojednávanie za účelom pribratia znalca z odboru stavebníctva a oceňovania nehnuteľností. Napriek tomu do predloženia spisu takéto uznesenie vypracované nebolo.

Pokiaľ ide o druhé kritérium, a to správanie účastníkov, je možné prisvedčiť tvrdeniu predsedníčky okresného súdu, že na prieťahoch v konaní sa výraznou mierou podieľal aj sťažovateľ. Ide o jeho účasť na pojednávaniach, odmietanie podpísať zápisnicu, opakované námietky voči súdnemu komisárovi bez bližšej špecifikácie problémov (vzťahy v minulosti), ako aj oneskorené predloženie kúpno predajnej zmluvy.

Pokiaľ ide o tretie kritérium, a to správanie okresného súdu a súdneho komisára, predsedníčka okresného súdu priznala čiastočné opodstatnenie sťažnosti a vymedzila aj prieťahy zavinené okresným súdom a súdnym komisárom. Za neprimerane dlhé obdobie medzi jednotlivými úkonmi považovala obdobie od 24. januára 1996 (pojednávanie) do 16. mája 1997 (pojednávanie) – 15 mesiacov, od 16. mája 1997 do 1. augusta 1997 (predložená námietka) – 14 mesiacov, od 30. apríla 1998 (uznesenie okresného súdu) do 15. mája 2000 (pojednávanie) – 12 mesiacov, a taktiež prieťahy okresného súdu od 1. augusta 1997 do 30. apríla 1998, z čoho ako zbytočné prieťahy ústavný súd hodnotí 7 mesiacov, a od 20. júna 2000 (predloženie spisu okresnému súdu) do 4. júla 2001 (rozhodnutie okresného súdu) – 10 mesiacov. Prieťahy v konaní súdneho komisára a okresného súdu predstavujú spolu 4 roky a 10 mesiacov.

Ústavný súd zistil, že prietahy v konaní napriek výraznej spoluúčasti sťažovateľa mali za následok porušenie jeho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy (bod 1 výroku nálezu).

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv a slobôd vzniklo nečinnosťou, môže ústavný súd prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Ústavný súd zistil porušenie základného práva sťažovateľa okresným súdom, a preto mu prikázal vo veci konať bez prietahov (bod 2 výroku nálezu).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa ustanovenia § 50 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Sťažovateľ požadoval, aby ústavný súd rozhodol a priznal mu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500 000 Sk, ktoré odôvodnil najmä dĺžkou konania, a teda stavom právnej neistoty. Ako osobitný dôvod uviedol, že predmetné nehnuteľnosti (maštale) mohol využívať ako samostatne hospodáriaci roľník. Predsedníčka okresného súdu navrhla priznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 15 000 Sk.

Pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia vychádzal ústavný súd zo záujmu ochrany ústavnosti a zo zásad spravodlivosti, o ktoré sa opiera Európsky súd pre ľudské práva, keď priznáva spravodlivé zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Je ústavnne neudržateľné, ak dedičské konanie trvá 10 rokov, a z toho polovicu tohto obdobia predstavujú prietahy súdneho komisára a okresného súdu.

Ústavný súd musí konštatovať aj výrazný podiel sťažovateľa na vzniknutých prietahoch vo forme jeho neospravedlnených neúčastí, nepreberania listinných zásielok a nepredkladania dôkazov v stanovenej lehote. Ústavný súd preto považoval za primerané priznať mu finančné zadost'učinenie vo výške 30 000 Sk.

V súlade s ustanovením § 36 ods. 1 zákona o ústavnom súde trovy konania pred ústavným súdom uhrádza účastník zo svojho. Na základe ustanovenia § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktorý zakotvuje výnimku z tejto zásady, ústavný súd priznal sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia, pretože ústavný súd rozhodol, že základné právo sťažovateľa bolo porušené, a teda mal vo veci úspech.

Pri výške náhrady trov právneho zastúpenia ústavný súd vychádzal z ustanovenia § 13 ods. 8 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška o odmenách advokátov“), ktoré upravuje výšku odmeny za zastupovanie pred ústavným súdom a podľa ktorého ak predmet sporu nie je oceníteľný peniazmi, odmena za jeden úkon je jedna tretina výpočtového základu.

Predmetom konania pred ústavným súdom je ochrana základných práv a slobôd, ktorá nie je oceníteľná peniazmi.

Právny zástupca sťažovateľa vyčíslil náhradu trov konania spolu vo výške 11 063 Sk za dva úkony po 4 534 Sk a dva paušály po 136 Sk, ako aj daň z pridanej hodnoty zo sumy 9 068 Sk vo výške 1 723 Sk. Výpočet predložený právnym zástupcom sťažovateľa je určený podľa kritérií uvedených vo vyhláške o odmenách advokátov. Ústavný súd zaviazal okresný súd uhradiť trovy konania sťažovateľa na účet jeho právneho zástupcu (bod 4 výroku nálezu); vo zvyšnej časti návrhu sťažovateľa nevyhovelo (bod 5 výroku nálezu).

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. februára 2005